

„onze tekortkomingen, maar eene dergelijke valsche voorstelling
 „van den loop der zaak en het eigen politiek bedoelen zou zoo
 „monstrueus zijn, dat de g. a. dit niet van mij had mogen
 „veronderstellen. Wetende wat ik hier steeds heb gezegd, had
 „hij dit niet van mij mogen zeggen. Het tegendeel was waar.
 „Toen het Kabinet zijn ontslag had genomen speet dit mij, en
 „toen ik genoodzaakt werd op te treden heb ik tegengestribbeld
 „wat ik kon.”

Men zal gevoelen, dat wat ik den heer Van Doorn te gemoet
 voerde woordelijk geldt tegen de driestarren van Dr. Kuyper.

Reeds in die dagen wist ik, dat Dr. Kuyper ook die meening
 had gekoesterd, al heb ik, gelijk nu blijkt ten onrechte, vertrouwd,
 dat hij, beter ingelicht, haar daarna weer had prijs gegeven.
 Voorts wist ik, dat enkele anti-revolutionairen onder zijn invloed
 het ook hadden geloofd.

Toen nu de heer Van Doorn in zijne repliek het eenigszins
 had goed gemaakt, maar tevens had opgemerkt, dat zulk eene
 politieke berekening eigenlijk geen groot kwaad was, zag ik
 ook de verdenking van die anti-revolutionaire zijde onder de
 oogen (Handelingen Tweede Kamer 29 November 1909 bl. 512),
 opzettelijk Dr. Kuyper persoonlijk niet in het debat betrekkend,
 dus op de meest vriendschappelijke wijze, in deze bewoordingen:

„De bedoeling van rechts was, dat men, zonder het noodige
 „overleg te plegen, zich zelf op den voorgrond zou hebben
 „geplaatst door het provoceeren van eene crisis onder zoodanige
 „omstandigheden, dat *men zelf, met voorbijgaan van anderen,*
 „*zou geroepen worden tot oplossing van die crisis.*

„Dat zou onbehoorlijk geweest zijn, en het is de meening
 „geweest van eenige anti-revolutionairen, dat het inderdaad
 „het geval is geweest. Eene *zonderlinge* meening, *waarbij het*
 „*grootst mogelijk onrecht aan ons werd aangedaan.* Maar niettemin,
 „eenige anti-revolutionairen hebben dat gemeend, en het zou
 „in dit geval met het oog op de verhoudingen in de anti-
 „revolutionaire partij onbehoorlijk zijn geweest. Ik zou het zelf
 „ook als onbehoorlijk hebben aangemerkt, omdat ik — en dat
 „brengt mijne geheele overtuiging omtrent hetgeen de plicht
 „is van een mensch mede — *het wel mijne roeping kon achten*
 „*om te aanvaarden eene taak welke mij wordt opgelegd, maar niet*